



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Tauebera v právní věci žalobce: **OLPRAN, spol. s r.o.** se sídlem v Olomouci, Libušina 101, IČ: 15502198, zastoupeného Mgr. Michalem Zbožínkem, advokátem, se sídlem v Olomouci, Kateřinská 5, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobách proti rozhodnutím Celního ředitelství Praha ze dne 7.12.2010, č.j. 938-33/2010-170100-021, ze dne 6.12.2010, č.j. 938-20/2010-170100-021, ze dne 7.12.2010, č.j. 938-36/2010-170100-021, ze dne 7.12.2010, č.j. 938-44/2010-170100-021, ze dne 8.12.2010, č.j. 938-52/2010-170100-021 a ze dne 18.8.2011, č.j. 14378/2011-170100-021,

t a k t o :

I. Žaloby se z a m í t a j í.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se samostatně podanými žalobami u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví rozsudku označenými rozhodnutími Celního ředitelství Praha (dále jen „žalovaný“ nebo „odvolací orgán“), jimiž bylo zamítnuto jeho odvolání proti

- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, č.j. 16256-21/2009-176400-021. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 567 468,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 5/2011),
- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 12.11.2009, č.j. 16256-8/2009-176400-021. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 214 323,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 6/2011),

- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, č.j. 16256-24/2009-176400-021. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 421 898,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 7/2011),
- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, č.j. 16256-32/2009-176400-021. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 533 712,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 8/2011),
- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, č.j. 16256-40/2009-176400-021. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 41 855,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 9/2011),
- dodatečnému platebnímu výměru vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 8.11.2010, č.j. 12791-2/2010-176400-021. Tímto rozhodnutím bylo žalobci dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 89 697,- Kč za dovezená jízdní kola (původně sp. zn. 3 Af 44/2011).

Usnesením ze dne 11.9.2013, č.j. 3 Af 44/2011 - 45 rozhodl Městský soud v Praze o spojení žalob, vedených u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 3 Af 5/2011, 3 Af 6/2011, 3 Af 7/2011, 3 Af 8/2011, 3Af 9/2011 a 3 A 44/2011 ke společnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 3 A 44/2011.

Žalobce v samostatně podaných žalobách namítá, že napadenými rozhodnutími byl dotčen na svých právech, neboť tvrdí, že skutkový stav, který vzal správní úřad za základ napadených rozhodnutí nemá oporu v provedeném dokazování a že došlo k porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci.

Žalobce své námitky vyjádřil v následujících žalobních bodech:

V prvním žalobním bodu označil žalobce za zásadní rozpor s právními předpisy, že orgány rozhodující v obou stupních svá rozhodnutí opírají pouze o zprávu o misi Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) č. OF/2006/0343 „Evasion of Antidumping duties at importation of certain bicycles from China via Malajsie“ (dále jen „Zpráva OLAF“). Žalobce již v průběhu správního řízení opakovaně namítal, že tato zpráva není sama o sobě důkazem použitelným pro doměření cla a použití zprávy jako důkazu v daňovém řízení není tedy dle žalobce přípustné, a to zejména podle článku 9 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999, dle něhož je takový důkaz přípustný pouze ve správním a soudním řízení. Vypořádání se s touto námitkou žalovaným v napadeném rozhodnutí shledává žalobce za nepřipustným způsobem rozšiřující výklad obecně závazných právních norem.

Nadto žalobce tvrdí, že Zpráva OLAF pouze dokumentuje pohyb jednotlivých kontejnerů na vstupu a výstupu v přístavu Port Klang v Malajsii, nehovoří však o manipulaci s kontejnery uvnitř přístavu, tedy o překládkách, vykládkách z a do těchto kontejnerů v rámci přístavu. Zpráva obecně obsahuje pouze podezření spojená s pohybem přepravních obalů (kontejnerů)

bez ztotožnění jejich obsahu. V některých případech zpráva jasně uvádí, že není k dispozici dostatek průkazných informací a že se ve věci bude provádět další šetření. Žalobce proto namítá, že žádné další šetření provedeno nebylo a pokud se žalovaný k těmto námitkám vyjádřil, pak pouze odkázal na přístavní evidence, jež jsou přílohou Zprávy OLAF. Tato evidence v podobě tabulkových přehledů je však neznámého původu a není ztotožněna s originálními evidencemi přístavu a není nijak prokázáno, že se jedná o chráněné a zabezpečené evidence, které nebyly v přístavu Port Klang upravovány.

Ve druhém žalobním bodu namítá žalobce, že postup celních orgánů je v rozporu s ust. § 31 odst. 2 a odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), neboť provádění dalších důkazů bylo celními orgány odmítnuto, ačkoliv byly žalobcem navrženy a předloženy (např. potvrzení spediční firmy Schenker, ze kterého plyne, že předmětné zboží bylo v přístavu naloženo do prázdných kontejnerů).

Ve třetím žalobním bodu namítá žalobce, že preferenční zvýhodnění celní sazby při dovozu zboží z Malajsie je spojeno s certifikovaným malajským původem zboží, který musí být řádně prokázán certifikátem FORM A, řádně potvrzeným oprávněným orgánem podle Nařízení Komise (EHS) č. 2454/1993 v platném znění, přičemž žalobce malajský preferenční původ zboží doložil platnými, řádně vydanými certifikáty, potvrzenými oficiálním certifikačním úředním místem MITI – Ministerstvem mezinárodního obchodu Malajsie (dále jen „MITI“). I když Zpráva OLAF uvádí, že jen některé certifikáty mohou být falešné a sama uvádí, že nemá možnost předložit důkazy, které by falešné certifikáty identifikovaly, celní úřady České republiky bez dalších důkazů všechny certifikáty o původu zboží tohoto případu označily za falešné, a to s následným doměřením celního dluhu.

Žalobce rovněž konstatoval, že řízení provedené celními úřady se opírá o tvrzení OLAF, že zahraniční dodavatelé pro žalobce, firmy v Malajsií byly „spíciími firmami“, které nevyráběly, tudíž nemohly dodávat zboží malajského preferenčního původu. Uvedené tvrzení má žalobce za pochybné, když MITI potvrdilo správnost certifikátu o původu zboží FORM A v rámci postverifikačního řízení vyžádaného Generálním ředitelstvím cel ČR, tak jak je uvedeno v dopisu č.j. MITI: ID/SKP/665-1 ze dne 12.8.2008.

Ve čtvrtém žalobním bodu nesouhlasí žalobce s postupem správních orgánů, neboť namítá, že byl použit nesprávný výklad ustanovení čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“). Žalobce v předmětných obchodních případech vyvinul maximální úsilí, kterého lze po něm spravedlivě požadovat pro ochranu obchodních operací a jejich souladu s právními předpisy. Žalobce má za to, že splnil povinnost označení původu, povinnost certifikování původu zboží v obchodní smlouvě, při celním projednání rovněž předložil všechny nařízené dovozní dokumenty a soustavně spolupracoval s celními orgány, přičemž jim poskytl veškerou součinnost. Žalobci je možnost jednání v dobré víře v předmětném případě protiprávně odepírána, ačkoliv žalobce nemohl rozpor v původu zboží zjistit, když měl originální certifikáty o původu zboží, o jejichž pravosti nebylo pochybností.

Závěrem žalobce zrekapituloval, že v předmětném případě ani OLAF, ani celní orgány ČR nepředložily žádný přímý důkaz, který by potvrzoval podezření obsažená ve Zprávě OLAF a naopak žalobcem předložené důkazy žalovaný odmítl, čímž bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.

V písemném vyjádření k žalobám navrhl žalovaný zamítnutí žalob a k meritu věci mj. uvedl, že nesdílí názor žalobce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující:

- *k námitkám obsaženým v prvním žalobním bodu*, že rozhodný skutkový stav tj. čínský původ dovezených jízdních kol byl jednoznačně prokázán. Žalobce opomíjí skutková posouzení věci uvedená v odůvodnění napadených rozhodnutí, která zahrnují jak uvedení důkazních prostředků, tak jejich hodnocení. Důkazním prostředkem nebyla pouze Zpráva o misi vypracovaná úřadem OLAF, nýbrž také Průběžná zpráva o šetření (dále jen „Průběžná zpráva“) vypracovaná rovněž úřadem OLAF, která doplnila Zprávu o misi o podrobnější údaje, které čínský původ předmětného zboží potvrdily. Zpráva o misi i Průběžná zpráva byly úřadem OLAF zpracovány podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1073/1999. Tyto zprávy jsou jako důkazy v předmětném řízení o vyměření daně přípustné. Uvedený názor je popsán i v napadených rozhodnutích. Žalovaný je toho názoru, že v řízení byla relevantně aplikována příslušná právní ustanovení celního zákona i daňového řádu, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999, jakož i princip subsidiarity uplatňovaný při aplikaci uvedené příslušné právní úpravy.

V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný ozřejmil, z jakých důvodů provedené důkazy dokládají překládku dotčených jízdních kol v malajské bezcelní zóně v Port Klangu a jejich čínský původ. Žalovaný vysvětlil důvody, pro které se nejedná o „pouhou dokumentaci pohybu přepravních kontejnerů“, jak tvrdí žalobce. V Průběžné zprávě je vysvětlen mechanismus celního odbavování v zóně za použití deklarací označovaných jako ZB1, ZB2 a ZB4; údaje zde uvedené jsou údaji o zboží a zahrnují také údaje o kontejnerech použitých k přepravě, nejedná se tedy pouze o údaje o kontejnerech. Spojení malajských deklarací ZB s deklaracemi ve Společenství (JSD) bylo provedeno úřadem OLAF za pomoci čísel kontejnerů a prokázalo, že v deklaracích ZB jsou deklarována tatáž jízdní kola jako jsou deklarována v JSD, proto bylo ztotožněno přímo zboží a nejen kontejnery dopravené do Společenství. Z napadených rozhodnutí vyplývá rovněž, že dotčený dovoz jízdních kol není případem, o němž se ve zprávách OLAF uvádí, že k prokázání skutečného původu dovážených jízdních kol bude potřeba ještě dalších šetření. Žalovaný poukázal na příslušnou část zpráv, z níž vyplývá, že v daném případě byl čínský původ jízdních kol již jednoznačně prokázán. V napadených rozhodnutích se žalovaný zabýval i otázkou, které dovozní operace jsou dle zpráv dosud nedošetřené.

Tvrzení žalobce o neznámém původu deklarací ZB1 a ZB2 prokazujících čínský původ dotčených jízdních kol, shledává žalovaný za neopodstatněné. Jedná se o autentické údaje z evidence vedené úřadem bezcelní zóny v Port Klangu, což je uvedeno i v napadených rozhodnutích, a to s odkazem na příslušnou část zpráv OLAF, kde je původ údajů, jejich získání úřadem OLAF přímo od úřadu bezcelní zóny, i principy zpracování a důvody vedení těchto evidencí podrobně popsán;

- *k námitkám obsaženým ve druhém žalobním bodu*, že žalobce tvrdil již ve správním řízení, že celní orgány odmítly provést jím navržené a předložené důkazy, např. potvrzení spediční firmy Schenker. Žalovaný odkazuje na podrobné odůvodnění v napadených rozhodnutích. Dále žalovaný zdůraznil, že návrhy důkazů (včetně potvrzení firmy Schenker) žalobce učinil nikoliv v předmětném řízení, ale v řízeních, která se týkala doměření cel u jiných dovozů jízdních kol pro žalobce, která časově předcházela předmětným řízením. V těchto řízeních byl navržený důkazní prostředek, tj. potvrzení firmy Schenker proveden a nebyl hodnocen jako důkaz malajského původu jízdních kol, nýbrž jako důkaz skutečnosti, která korespondovala se skutečnostmi vyplývajících ze zpráv úřadu OLAF o tom, že v malajské bezcelní zóně byla jízdní kola překládána do jiných kontejnerů, než ve kterých byla do zóny dovezena z Číny, a to do kontejnerů, v nichž pak byla dopravena do ČR. Pokud by předmětné potvrzení firmy Schenker, či jiný důkazní prostředek navržený žalobcem prokazoval skutečnosti pro předmětné řízení rozhodné, pak by je žalovaný provedl z úřední povinnosti jako důkaz, který

byl zjištěn při předchozí úřední činnosti, žádným takovým důkazem však žalovaný z předchozích řízení nedisponuje;

- *k námitkám obsaženým ve třetím žalobním bodu*, že správní orgány neoznačily osvědčení FORM A za padělané, jak tvrdí žalobce, nýbrž žalovaný výslovně uvedl, že předmětný FORM A není padělaným dokladem, ale dokladem skutečně vystaveným MITI, jak vyplývá z provedených důkazů. Žalovaný uvedl, že zjištění čínského původu dotčených jízdních kol je současně zjištěním nesprávnosti předloženého FORM A, které nepravdivě osvědčuje původ těchto jízdních kol v Malajsii. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl své právní posouzení věci, které jej vedlo k závěru, že po předložení předmětného FORM A nepravdivě osvědčujícího malajský původ dotčených jízdních kol se na dotčená jízdní kola požadované celní preference nemohou vztahovat. Žalovaný se rovněž vypořádal s odvolací námitkou, že předmětný FORM A nebyl „úředně zrušen“. Je bezpředmětné, že vydávající tj. MITI, nevydal žádnou písemnost potvrzující nesprávnost dotčeného osvědčení FORM A, neboť rozhodné je samotné zjištění jeho nesprávnosti vyplývající z provedených důkazů.

K věci, která byla původně vedena samostatně pod sp. zn. 3 Af 44/2011 žalovaný uvedl dále, že napadené rozhodnutí se neopírá o důkaz, že malajská společnost ESTEEM EAGLE, která je uvedena ve FORM A jako údajný vývozce předmětných jízdních kol, v době dovozu nevyráběla jízdní kola. Žalovaný netvrdil a ani netvrdí, že má za prokázané, že tato firma byla v době dovozu takzvaně „spicí firmou“ v tom smyslu, že by jízdní kola nevyráběla. OLAF ve Zprávě o misi (str. 6, bod 2b) uvádí, že podle vysvětlení MITI byly tzv. „spíci“ společnostmi ESTEEM EAGLE a SKYLINE METHOD, přičemž z kontextu podle žalovaného vyplývá, že ESTEEM EAGLE byla tzv. „spicí“ v době, kdy probíhala mise OLAF v Malajsii. Skutečnost, zda ESTEEM EAGLE v době dovozu vyráběla nebo nevyráběla jízdní kola, žalovaný nezjišťoval, neboť je toho názoru, že pro takové zjišťování nebyl v řízení důvod, když na základě provedených důkazů má za prokázáno, že se předmětná jízdní kola na celním území Malajsie vůbec nenacházela, nýbrž byla pouze přepravena přes malajskou bezcelní zónu v Port Klangu. Jízdní kola tak nemohla být vyrobena společností ESTEEM EAGLE v Malajsii. Žalovaný toliko doplňuje, že na základě zpráv OLAF má za prokázanou také nesprávnost verifikace FORM A č. KL 2007/15787, provedené a sdělené celním orgánům ČR MITI, dopisem MITI: ID/SKP/665-1 ze dne 12.8.2008. Uvedená verifikace se netýkala FORM A č. KL 2008/11640, na němž jsou uvedena předmětná jízdní kola;

- *k námitkám obsaženým ve čtvrtém žalobním bodu*, že celní orgány se nedopustily žádné chyby ve smyslu č. 220 odst. 2 písm. b) Celního kodexu. Žalovaný odkazuje na své právní posouzení věci v napadených rozhodnutích, které zahrnuje důvody, pro něž žalovaný dospěl k závěru, že v daném případě je povinností celních orgánů dodatečně dlužné clo odvolateli zaúčtovat, neboť není splněna podmínka původního nezaúčtování předmětných cel následkem chyby ze strany celních orgánů, která je jednou z kumulativních podmínek, stanovených v článku 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu, které musí být splněny, aby bylo možno aplikovat dispozici dodatečného nezaúčtování cla.

V závěrečné rekapitulaci žalobních námitek uvedl žalovaný, že žaloby nejsou důvodné, neboť rozhodné skutečnosti mají oporu v provedených důkazech, právo na spravedlivý proces nebylo žalobci v žádné fázi řízení upřeno.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen

„s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

U jednání, které se konalo dne 4. 10. 2013 zástupce žalobce setrval na podané žalobě a zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Z obsahu spisového materiálu, který byl předložen žalovaným správním úřadem, soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobce v pozici deklaranta, na písemných celních prohlášeních, vyhotovených na tiskopisu - jednotný správní doklad (dále jen „JSD“), navrhl celnímu úřadu v jednotlivých posuzovaných obchodních případech k propuštění do volného oběhu zboží, odeslané dle obsahu JSD z Malajsie, dovezené pro žalobce jakožto příjemce. Jednalo se vždy o jízdní kola. Celní úřad jednotlivá JSD přijal a deklarované zboží do volného oběhu propustil. Rozhodnutím o propuštění zboží bylo celní prohlášení potvrzeno a obsah celního prohlášení se stal součástí rozhodnutí. Při stanovení výše celního dluhu, který propuštěním zboží do volného oběhu vznikl vyměřením v jednotlivých JSD, použil celní úřad sazbu 10,5% , jenž odpovídala zboží s přihlédnutím k údajům o jeho preferenčním původu v Malajsii. V případě celního řízení vedeného pod ev. č. 08CZ1703001102491-1, proti němuž směřuje samostatně podaná žaloba sp. zn. 3 Af 44/2011, spočívá odlišnost oproti výše uvedenému v tom, že žalobce podal JSD, na základě něhož byla stanovena sazba u zboží ve výši 14%, následně však požádal, aby celní úřad poskytl propuštěným jízdním kolům celní sazbu 10,5%; vzhledem k této skutečnosti rozhodl celní úřad o použití této nižší sazby a současně o vrácení částky 22 423 Kč.

Následně po propuštění předmětného zboží obdržel celní úřad Zprávu o misi vydanou OLAF obsahující výsledky vyšetřování provedeného úřadem OLAF, které se opírají o zjištění učiněná úřadem OLAF v Malajsii v průběhu mise od 1. do 5.12.2008. Ze Zprávy vyplývá, že původ předmětného zboží není v Malajsii, jak žalobce deklaroval v celních prohlášeních, ale v Číně, což vedlo celní úřad k závěru, že předmětné zboží při propuštění do volného oběhu nepodléhalo dovoznímu clu v preferenční celní sazbě 10,5% tak, jak bylo dovozní clo vyměřeno a vybráno, ale dovoznímu clu ze smluvní sazby 14% a antidumpingovému clu v sazbě 48,5%, které rozhodnutím o propuštění zboží do volného oběhu vyměřeno nebylo.

Na základě výše uvedeného zahájil celní úřad s žalobcem ve všech projednávaných případech (včetně ve věci původně samostatně žalované u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Af 44/2011) správní řízení (daňová řízení) za účelem doměření dlužné částky celního dluhu vzniklého propuštěním zboží do volného oběhu tj. částky rovnající se součtu rozdílu mezi výší vybraného dovozního cla a výší dovozního cla ve smluvní sazbě 14% a rovněž výší antidumpingového cla 48,5%.

Dodatečnými platebními výměry (viz str. 1 a 2 tohoto rozsudku) Celní úřad pro Prahu 2 dodatečně doměřil žalobci clo podle článku 220 odst.1 Nařízení Rady EHS č. 2913/92. Z odůvodnění jednotlivých dodatečných platebních výměr vyplývá, že vyšetřováním provedeným OLAF, která vyústila ve Zprávu OLAF, bylo prokázáno, že ve skutečnosti se předmětem dovozů stalo zboží s původem v Číně, které bylo přeloženo v Malajsii přes volnou obchodní zónu Port Klang malajskými vývozci. Vstupy a výstupy jízdních kol ve volné obchodní zóně Port Klang jsou obsaženy v databázích a přílohách Zprávy OLAF. Vzhledem k prokázanému čínskému původu je toto zboží zatíženo sazbou cla v plné výši. Jízdní kola

jsou podle Nařízení Rady ES č. 1095/2005 zatížena rovněž tzv. antidumpingovým clem ve výši 48,5% hodnoty zboží.

Proti uvedeným rozhodnutím (dodatečným platebním výměrům) podal žalobce včasná odvolání, v nichž uvedl obsahově obdobné námitky jako jsou námitky žalobní.

O odvoláních rozhodl žalovaný správní orgán žalobou napadenými rozhodnutími, v nichž se podrobně zabýval jednotlivými uplatněnými odvolacími námitkami a dospěl k závěru, že celní úřad zahájil s odvolatelem předmětná daňová řízení na základě zjištění, že dovezené zboží nesplňuje pravidla preferenčního původu v Malajsii a že nemá ani nepreferenční malajský původ, ale má původ čínský. Šetření, provedená OLAF, prokázala nesprávnost předmětných dokladů FORM-A a žalobcem požadované odeslání žádosti o ověření FORM-A již postrádá smysl. Žalobci bylo v odvolacím řízení umožněno seznámit se s obsahem zpráv OLAF, včetně jejich příloh a pokud jde o hodnocení důkazů, správní úřady obou stupňů hodnotily důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Odvolací správní úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny předpoklady pro změnu či zrušení vydaných rozhodnutí celního úřadu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

K námitkám obsaženým *v prvním žalobním bodu, v němž žalobce tvrdí, že orgány rozhodující v obou stupních svá rozhodnutí opírají pouze o zprávu o misi OLAF, která není sama o sobě důkazem použitelným pro doměření cla a nadto zpráva OLAF pouze dokumentuje pohyb jednotlivých kontejnerů na vstupu a výstupu v přístavu Port Klang v Malajsii*, soud odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí, v nichž se žalovaný obsáhle obdobnými námitkami zabýval (str. 9 – 11 rozhodnutí ze dne 7.12.2010, č.j. 938-33/2010-170100-021, str. 9 – 11 rozhodnutí ze dne 6.12.2010, č.j. 938-20/2010-170100-021, str. 9 – 11 rozhodnutí ze dne 7.12.2010, č.j. 938-36/2010-170100-021, str. 9 – 11 rozhodnutí ze dne 7.12.2010, č.j. 938-44/2010-170100-021, str. 9 – 12 rozhodnutí ze dne 8.12.2010, č.j. 938-52/2010-170100-021 a str. 4 – 8 rozhodnutí ze dne 18.8.2011, č.j. 14378/2011-170100-021). Městský soud v Praze považuje na tomto místě za vhodné zdůraznit, že odvolací správní orgán se v odůvodnění napadených rozhodnutí těmito námitkami velmi pečlivě a podrobně zabýval a náležitě argumentačně se s nimi vypořádal.

Ve stručnosti lze uvést alespoň, že prvostupňový orgán shromáždil dostatek podkladů pro rozhodnutí, jež vyvrací tvrzení žalobce o pravdivosti jím předložených certifikátů FORM A. Je přitom třeba zdůraznit, že provádění samotného dokazování je věcí příslušného správního orgánu, a záleží proto na jeho uvážení, který z navrhovaných důkazů provede a které nikoli, pokud svůj postup náležitě a přesvědčivě odůvodní a pokud pro svůj závěr ve věci nalezne dostatek podkladů. V projednávaných věcech se právě takto stalo, o čemž vypovídá nejen podrobné odůvodnění napadených rozhodnutí, ale i skutečnost, že odvolací orgán se se vznesenými námitkami pečlivě vypořádal.

Žalobní námitku spočívající v tvrzení, že celé daňové řízení se opírá o jediný důkaz, kterým je Zpráva OLAF, vyvrací obsah spisového materiálu. Lze konstatovat, že podkladem pro rozhodnutí ve věci byla nejen Zpráva OLAF a Průběžná zpráva OLAF, ale i jejich přílohy (včetně 2 nosičů CD), a další listiny (např. jednotlivá JSD, kontrolní protokoly), bez nichž by správní orgány nemohly dospět k závěrům uvedeným v napadených rozhodnutích. Obsah jednotlivých dokumentů poskytuje dostatečný podklad pro závěr, že v posuzovaných obchodních případech dovozu zboží žalobce z Malajsie nebylo clo při propuštění zboží do režimu volného oběhu vyměřeno a vybráno správně a že jsou tedy dány důvody pro jeho

dodatečné doměření. Konkrétně Zprávy OLAF poskytují zcela dostatečný obraz o tom, že v případě žalobce došlo k dovozu jízdních kol zcela jiného původu, než jak byly vývozcem v Malajsií deklarovány. V takovém případě bylo zákonnou povinností celních orgánů postupovat tak, jak uvádí závěr Zprávy OLAF, a sice v daňovém řízení dodatečně v souladu s příslušnými výše citovanými právními předpisy clo žalobci doměřit.

Žalobce byl v rámci daňového řízení seznámen s tím, že podkladem a důvodem pro zahájení řízení ve věci dodatečného doměření dovozního cla jsou údaje získané bezprostředně od malajských správních úřadů úřadem OLAF. Obě zprávy OLAF měl žalobce k dispozici, bylo mu sděleno, které konkrétní skutečnosti a na základě jakých údajů a zjištění obsažených ve zprávách mají celní úřady za prokázané, že se jedná o údaje poskytnuté Úřadem volné obchodní zóny Port Klang úřadu OLAF. Městský soud nemá žádné pochybnosti o autenticitě zjištěných údajů, jejichž garantem je OLAF, který je zpracovatelem a autorem předmětných zpráv. Naproti tomu žalobce v průběhu celého daňového řízení nepředložil žádné údaje, které by mohly zakládat byť jen podezření, že podklady, získané od Úřadu volné obchodní zóny Port Klang, nejsou autentické nebo jsou nesprávné.

Soud shledává vhodným poukázat i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, v níž se Nejvyšší správní soud již obdobnou problematikou zabýval. Příkladem lze poukázat na rozsudek tohoto soudu ze dne 10. 8. 2011, č.j. 1 Afs 44/2011 – 57 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž soud mj. uvedl (pod bodem 14), že „V této souvislosti považuje zdejší soud za vhodné učinit stručnou poznámku týkající se pravomoci OLAF a významu jím vydávaných zpráv. Úkolem Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), zřízeného rozhodnutím Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 (Úř. věst. L 136, s. 20; Zvl. vyd. 01/03, s. 110) je podle čl. 2 odst. 2 tohoto rozhodnutí vykonávat *„pravomoci Komise, pokud jde o provádění vnějších správních vyšetřování za účelem posílení boje proti podvodům, korupci a veškeré jiné protiprávní činnosti poškozující finanční zájmy Společenství, jakož i proti jakýmkoli jiným činům nebo jednání hospodářských subjektů porušujícím předpisy Společenství“*. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999, ze dne 25. května 1999, o vyšetřování prováděném OLAF (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91) v čl. 3 – Vnější vyšetřování - stanoví, že OLAF *„vykonává pravomoc svěřenou Komisi nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 provádět kontroly a inspekce na místě v členských státech a v souladu s platnými dohodami o spolupráci ve třetích zemích“* a dále podle čl. 9 odst. 1 a 2 *„po skončení vyšetřování vypracuje úřad pod vedením ředitele zprávu, která obsahuje především zjištěné skutečnosti, popřípadě finanční škody a závěry vyšetřování včetně doporučení ředitele úřadu k přijetí dalších opatření. Tyto zprávy jsou vypracovány s ohledem na procesní požadavky stanovené právními předpisy dotyčného členského státu. Takto vypracované zprávy představují stejným způsobem a za stejných podmínek jako úřední zprávy vypracované vnitrostátními správními kontrolory důkazy přípustné ve správním nebo soudním řízení členského státu, pokud je jejich použití nezbytné. Vztahují se na ně stejná pravidla hodnocení, jako tomu je u úředních zpráv vypracovaných vnitrostátními správními kontrolory, a mají stejnou hodnotu jako tyto zprávy.“*

Stejně jako ve výše uvedeném případě projednávaném Nejvyšším správním soudem lze dospět k dílčímu závěru, a to, že na základě čl. 9 odst. 2 citovaného nařízení byla Zpráva OLAF důkazem přípustným v řízení o dodatečném zaúčtování cla vedeném s žalobcem. I v daném případě lze konstatovat, že ve zprávě OLAF je uvedeno, že největším dovozcem je žalobce, jež *„dovezl jízdní kola z Malajsie za hodnotu kolem 9 milionů €, téměř všechna s falešným formulářem A“*. Od orgánů volné obchodní zóny Port Klang (přístav, v němž dochází k překládkám kontejnerů) prostřednictvím Malajského ministerstva průmyslu a

obchodu OLAF získal záznamy, jež zahrnul na CD přiložené ke Zprávě. Tyto záznamy obsahují „vstupy a výstupy jízdních kol ve volných obchodních zónách, která byla překládána do Evropského společenství malajskými vývozci, kteří jsou předmětem šetření“. Na základě žádosti OLAF Úřad volné obchodní zóny Port Klang následně dokument zaznamenávající vstupy do volné obchodní zóny a dokument zaznamenávající výstupy spojil v jeden. OLAF označil informace získané od malajských úřadů za velmi užitečné, neboť obsahovaly čísla kontejnerů, což umožnilo propojit kontejnery, které opustily volnou zónu Port Klang s odpovídajícími kontejnery, které byly deklarovány při dovozu do Společenství. Tyto informace OLAF zanesl do tabulky „Databáze ES – Hlavní seznam“, jež tvoří přílohu Zprávy OLAF, a instruoval členské státy k jejímu podrobnému vyplnění na základě dovozní dokumentace a dodatečných důkazů o padělání osvědčení o původu, které mají k dispozici. Průběžná zpráva potvrzuje, že se nejedná o zboží původem v Malajsii. Součástí této zprávy je rovněž integrovaná databáze, která obsahuje elektronické soubory příslušných ZB1, ZB2 a ZB4 poskytnuté úřady malajských bezcelních zón a soubory příslušných údajů o odbavení předmětných zásilek zboží ve Společenství. Z těchto údajů lze pomocí předmětné databáze vyhledat řetězec, který dokládá dovoz předmětného zboží uskutečněný lodní dopravou z Číny do přístavu Port Klang v Malajsii, odbavení zboží na vstupu do bezcelní zóny na základě ZB1200712079839 s jeho tchajwanským původem, překládku zboží v bezcelní zóně do jiných kontejnerů, jeho následné odbavení na výstupu z bezcelní zóny na základě ZB2200712079839 s rovněž uvedeným původem v Tchajwanu, jeho nalodění a dodání v týchž kontejnerech do Společenství a celní odbavení zboží ve Společenství s dokládaným malajským původem.

Součástí spisového materiálu je i kontrolní protokol ze dne 10. 11. 2009, jenž obsahuje konkrétní údaje o propojení údajů z příslušných souborů OLAF doplněné o informace českých celních orgánů (JSD). Z těchto údajů vyplývá, že v projednávaných případech dovozů (konkrétně pod body 1, 8, 11, 16, 19) nebylo dováženo zboží původní v Malajsii (nýbrž v Číně či Tchajwanu). Jak vyplývá z tohoto kontrolního protokolu i z protokolu o ústním jednání ze dne 23. 9. 2010, žalobce se s obsahem těchto dokumentů seznámil. V případě celního řízení vedeného pod ev. č. 08CZ1703001102491-1, spočívá odlišnost oproti výše uvedenému v tom, že konkrétní údaje o propojení údajů z příslušných souborů OLAF doplněné o informace českých celních orgánů jsou uvedeny samostatně a založeny do správního spisu, který se týká žaloby vedené pod sp. zn. 3 Af 44/2011. Popis ztotožnění a hodnocení výsledků šetření, které zprávy OLAF obsahují (konkrétně deklarace dokumentující vstup těchto jízdních kol do bezcelní zóny Port Klang č. ZB120080202354 a deklarace dokumentující výstup těchto jízdních kol z bezcelní zóny Port Klang č. ZB22200802070525) s celní deklarací předmětných jízdních kol v ČR ev. č. 08CZ1703001102491-1 uvedl žalovaný na str. 6 rozhodnutí ze dne 18. 8. 2011, sp. zn. 14378/2011-170100-021, na které soud pro stručnost odkazuje. Soud proto uzavírá, že spisový materiál obsahuje ve vztahu k žalobci naprosto konkrétní závěry podložené výše označenými listinami.

Lze poukázat i na skutečnost, že v závěru Zprávy OLAF (bod 5.1) je mj. uvedeno, že „přijaté informace prokázaly, že velká část jízdních kol dovezených do Společenství z Malajsie s malajským původem nebyla vyrobena v Malajsii, ale v Číně. Tato jízdní kola byla přeložena přes malajské volné zóny do Společenství s falešnými nebo nesprávně získanými osvědčeními o preferenčním původu. (...) Ze 440 kontejnerů jízdních kol přeložených přes Port Klang 284 bylo deklarováno samotnými přepravci jako čínské zboží. OLAF dokázal souvislost mezi 168 čínskými kontejnery přeloženými v Port Klang a stejnými kontejnery dovezenými do Společenství. Další spojení mohou zjistit samotné členské státy. (...) U zbývajících 156 kontejnerů deklarovaných v Malajsii s taiwanským původem je nutné další šetření. Nicméně u těchto zásilek lze okamžitě vymáhat normální clo, a to i v případech, kdy

osvědčení formuláře A byla vydána MITI.“. V bodu 5.2 Zprávy OLAF doporučuje členským státům ES zahájit kroky vedoucí k navrácení smluvního cla u všech dovozů odpovídajících kontejnerům deklarovaným v Malajsii s tchajwanským nebo hongkongským původem a v případě 284 kontejnerů deklarovaných samotnými dovozci jako zboží čínského původu kroky k navrácení antidumpingových cel.

K uvedenému se vztahuje i žalobní námitka, že Zpráva OLAF pouze dokumentuje pohyb jednotlivých kontejnerů na vstupu a výstupu v přístavu Port Klang v Malajsii, nevypovídá však o manipulaci s kontejnery uvnitř přístavu. Soud zde odkazuje na zjištění učiněná OLAF, která jsou zdokumentována jednak ve vstupní deklaraci ZB1 (zde byl na vstupu do malajské bezcelní zóny deklarován skutečný původ zboží v Číně) a jednak ve výstupní deklaraci ZB2 (zde byl na výstupu z malajské bezcelní zóny rovněž deklarován původ zboží v Číně). Příslušné vstupní a výstupní deklarace ZB1 a ZB2 sledují právě pohyb zboží (jeho vstup a výstup z bezcelní zóny), nikoli jen pohyb přepravních kontejnerů s tímto vstupem a výstupem spojený.

S námitkami obsaženými v prvním žalobním bodu úzce souvisí i námitky vznesené žalobcem ve druhém žalobním bodu, v němž žalobce shledává postup celních orgánů v rozporu s ust. § 31 odst. 2 a odst. 4 daňového řádu a tvrdí, že správní orgány nepřistoupily již k provádění dalších důkazů, ač byly žalobcem navrženy a předloženy (např. potvrzení spediční firmy Schenker).

Ani tyto námitky soud neshledal důvodnými.

Zpráva o misi OLAF a Průběžná zpráva o misi OLAF, která obsahově navazuje na předcházející Zprávu, společně tvoří dostatečný soubor informací, jenž se stal rozhodným podkladem pro zahájení dodatečného doměření cla. Jak již bylo uvedeno výše, soud dospěl k závěru, že v daném případě shromážděný spisový materiál je dostatečným podkladem pro závěry v napadených rozhodnutích, potažmo, že na základě prokázané skutečnosti původu předmětných kol v Číně, nikoli v Malajsii, nemůže být takto dovezenému zboží poskytnuta celní preference poskytovaná malajskému zboží, nýbrž že zboží podléhá clům, jimiž jsou zatížena kola původem z Číny. Podle zjištění OLAF uvedených v Průběžné zprávě vykazovaly příslušné certifikáty o původu zboží FORM A nesprávné údaje o malajském původu jízdních kol, když zejména z dokladů ZB-1, ZB- 2 a ZB-4, uvedených ve zprávách OLAF, vyplývá původ jízdních kol v Číně, nikoli v Malajsii. V projednávaných věcech ve vztahu k žalobci a prověřovaným dovozům vyplývají ze spisového materiálu zcela konkrétní skutečnosti (viz str. 9 tohoto rozsudku).

Za těchto okolností lze akceptovat skutečnost, že celní orgány nepřistoupily k provádění dalších důkazů. Správně žalovaný shledal nadbytečným pokračovat v důkazním řízení, aby bylo prokázáno, zda předložená osvědčení FORM A byla padělaná či nikoliv, neboť prokazování této skutečnosti pro rozhodnutí ve věci samé je irelevantní, když meritum věci spočívá ve zjištění, že předmětné zboží – jízdní kola – je čínského a nikoli malajského původu, což bylo šetřením OLAF v daných případech jednoznačně prokázáno.

Žalobce sám v žalobě konkrétně označil za jím navržený důkazní prostředek pouze potvrzení spediční firmy Schenker. Z obsahu napadených rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se tímto „prohlášením“ zabýval (viz str. 14, 15 napadených rozhodnutí) a hodnotil je v kontextu s údaji zjištěnými v rámci šetření OLAF, přičemž učinil závěr o jednoznačném prokázání původu předmětného zboží, tak jak bylo podáno již výše. Žalobce nemohl proto úspěšně namítat, že žalovaný se tímto důkazním prostředkem nezabýval.

Ve třetím žalobním bodu žalobce nesouhlasí se závěry v napadených rozhodnutích a namítá, že doložil malajský preferenční původ zboží platnými, řádně vydanými certifikáty, potvrzenými oficiálním certifikačním úřadem a nadto ze zpráv OLAF vyplývá, že jen některé certifikáty jsou falešné a sama OLAF uvádí, že nemá možnost předložit důkazy, které by falešné certifikáty identifikovaly a celní úřady České republiky bez dalších důkazů všechny certifikáty o původu zboží tohoto případu označily za falešné.

Lze konstatovat, že i s těmito námitkami se žalovaný správní orgán vypořádal v napadených rozhodnutích, neboť je žalobce uplatnil již v rámci správního řízení, konkrétně lze odkázat na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí ze dne 7.12.2010, č.j. 938-33/2010-170100-021, kde odvolací orgán mj. uvedl, že „*odvolatel vůbec nebere v potaz důkazy, které uvedl a hodnotil v odůvodnění celní úřad, a zcela pomíjí bod 2c) zprávy o misi a k tomuto bodu vztahující se přílohu zprávy o misi nazvané „Forms A not issued by MITI“, tj. ta zjištění, z nichž vyplývá, že předmětný FORM A je padělaný, neboť je vystavený pro vývozce INDO ERA SDN BHD, který vůbec nebyl u MITI registrován. Padělaný FORM A nelze hodnotit jako důkaz preferenčního původu předmětného zboží v Malajsii, ani jako důkaz nepreferenčního malajsijského původu, ale právě naopak jako důkaz podvodného jednání, které má za cíl obejít ve Společenství příslušná cla“*; na str. 11, 12 rozhodnutí ze dne 6.12.2010, č.j. 938-20/2010-170100-021, ze dne 7.12.2010, č.j. 938-36/2010-170100-021, ze dne 7.12.2010, č.j. 938-44/2010-170100-021 a ze dne 8.12.2010, č.j. 938-52/2010-170100-021, kde odvolací orgán mj. uvedl, že „*Odvolatel v námitkách pomíjí ty údaje obsažené ve zprávě o misi týkající se předmětného zboží co do odhalení podvodného mechanismu zakrytí jeho skutečného původu, prokazující čínský původ tohoto zboží a tudíž také nesprávnost údaje o malajsijském původu zboží uvedeném na výše zmíněném předloženém osvědčení o preferenčním původu na tiskopisu FORM A. Proto vzhledem k tomu, že z přílohy zprávy o misi nazvané „Forms A not issued by MITI“ vyplývá, že předmětný FORM A předložený v celním řízení je pravým FORM A v tom smyslu, že tento FORM A byl skutečně potvrzen MITI, a současně důkazy o čínském původu zboží dokládají, že toto potvrzení bylo nesprávným, je nutno předmětný FORM A hodnotit jako nesprávné osvědčení o preferenčním malajsijském původu zboží a nelze jej považovat za důkaz, že předmětné zboží má malajsijský původ.“* a na str. 14 tohoto rozhodnutí dále mj. uvedl, že „*Vydání předmětného nesprávného osvědčení se proto zakládá na tom, že MITI bylo falešnými údaji od vývozce uvedeno v omyl“*; na str. 8 rozhodnutí ze dne 18.8.2011, č.j. 14378/2011-170100-021, kde odvolací orgán mj. uvedl, že „*Jak vyplývá z přílohy zprávy o misi nazvané „Forms A not issued by MITI“, předmětný FORM A č. KL2008/11640 je osvědčením, které bylo vystaveno MITI, nikoli tedy padělaným dokladem. Napadené rozhodnutí se neopírá o to, že by předmětný FORM A byl, či měl být padělaný, ale o zjištění, že předmětná jízdní kola jsou čínského a nikoli malajsijského původu, který je uveden na předmětném FORM A. Zjištění čínského původu předmětných jízdních kol je tedy současně zjištěním nesprávnosti předmětného FORM A, spočívající v tom, že na tomto FORM A je nepravdivě uveden původ předmětných jízdních kol v Malajsii“*.

S uvedeným se soud ztotožňuje a dodává, že z důkazních prostředků shromážděných ve spise (zejména s ohledem na informace vyplývající ze Zprávy i Průběžné zprávy OLAF) vyplývá nejen, že kola jsou původu čínského, nikoliv malajského a do obsahu osvědčení MITI se promítla skutečnost, že MITI při jejich vydávání vycházelo z informací předložených vývozcem, které se později ukázaly nepravdivými, takže MITI nemuselo mít informace o nesprávnosti údajů, ale rovněž skutečnost, že v projednávaných případech došlo k ztotožnění předmětného zboží v evidencích OLAF s celními deklaracemi předmětných jízdních kol v ČR.

V této souvislosti lze poukázat na Zprávu OLAF, kde konkrétně v jejím závěru (bod 5.1) OLAF v návaznosti na předchozí zjištění uvedl, že: *OLAF dokázal souvislost mezi 168 čínskými kontejnery přeloženými v Port Klang a stejnými kontejnery dovezenými do Společenství, u těchto zásilek lze okamžitě vymáhat normální clo, a to i v těch případech, kdy osvědčení formuláře A byla vydána MITI*“. Bod 5.2 Zprávy OLAF pak obsahuje doporučení členským státům ES zahájit kroky vedoucí k navrácení smluvního cla u všech dovozů odpovídajících kontejnerům deklarovaným v Malajsii s tchajwanským nebo honkongským původem a v případě 284 kontejnerů deklarovaných samotnými dovozci jako zboží čínského původu kroky k navrácení antidumpingových cel. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2012, č.j. 1 Afs 89/2012 – 31 „*Vydání nesprávného potvrzení není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, není-li zřejmé, že orgány vydávající potvrzení si byly vědomy nebo si měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.*“

Byť ze zprávy OLAF vyplývá, že v případě dovozu jízdních kol z Malajsie jsou v plánu další šetření (srov. např. bod 3. – Přehled překládek zboží ve volné zóně Port Klang, bod 3. – Další informace z volných zón a další společná šetření, bod 5.1 – Závěry), a není tedy konečná, ve vztahu k žalobci a nyní prověřovaným dovozům obsahuje dostatečně konkrétní závěry, na jejichž základě musely celní orgány přistoupit k doměření dovozních cel. Skutečnost, že existují další eventuální dílčí, či konečné zprávy není pro posouzení dané věci relevantní.

Výše uvedené lze vztáhnout i na tvrzení žalobce, že řízení provedené celními úřady vychází z tvrzení OLAF, že zahraniční dodavatelé pro žalobce, firmy v Malajsii byly „spíacími firmami“, které nevyráběly, tudíž nemohly dodávat zboží malajského preferenčního původu, neboť vychází-li žalobce z údajného rozporu mezi neexistencí firem dodávajících firem v Malajsii, které měly zboží pro žalobce vyrábět a vydanými certifikáty o původu zboží FORM A vydanými MITI, pak nezbyvá než dodat v souladu s názorem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 10. 2012, č.j. 30 Af 17/2010-131 (kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č.j. 1 Afs 89/2012-31), který k této otázce uvedl, že „Z faktu existence osvědčení - certifikátů, stejně jako z faktu jejich nezrušení ze strany MITI, nelze dovozovat žádné relevantní právní závěry pro posouzení dané věci a to zejména ve vztahu k otázce, zda na dovážena jízdní kola mohla být poskytnuta celní preference či nikoliv“.

Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce brojí proti aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19. 10. 1992, s. 1 – 50, zvláštní vydání v českém jazyce kapitola 02 svazek 04 s. 307 – 356), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní kodex“). Dle tohoto ustanovení se dodatečné zúčtování cla neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.

Městský soud v Praze neshledal ani tuto námitku úspěšnou a pro stručnost odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2008, č.j. 1 Afs 27/2008-96, kde se tento soud uvedenou námitkou velmi podrobně a pečlivě zabýval, a na který posléze Nejvyšší správní soud navázal, a to v rozsudku ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 89/2012-31, v němž Nejvyšší správní soud mj. uvedl pod body 20 - 22, že „*Stěžovatelka v nynější věci dovozuje*

existenci „aktivního jednání příslušných orgánů“ z toho, že Ministerstvo mezinárodního obchodu Malajsie „nedostatečně kontrolovalo“ údaje poskytované dovozcem stěžovatelky, na jejichž základě MITI vydávalo příslušné certifikáty FORM A. Jak však vyplývá ze shora citované judikatury Soudního dvora EU (rozsudek Mecanarte), na takovou situaci rozhodně nelze nahlížet jako „aktivní pochybení příslušných orgánů“. Pochybení v podobě předložení nesprávných a nepravdivých („falešných“) údajů je tedy třeba přičítat právě stěžovateli, resp. jejímu obchodnímu partnerovi, tj. vývozci. Argumentace obsažená v kasační stížnosti je navíc rozporuplná, neboť stěžovatelka na jednu stranu uvádí, že MITI si mělo a muselo být vědomo skutečnosti, že vývozce je společností „spící“, a přesto vydávalo příslušná osvědčení FORM A, na druhou stranu stěžovatelka tvrdí, že MITI tato potvrzení nevydalo pouze v jednom ojedinělém případě, ale vydávalo je po poměrně dlouhou dobu, což má dle stěžovatelky zpochybňovat závěr o tom, že daná společnost byla „spící“, neboť společnost po dobu nejméně dvou let běžně komunikovala s příslušnými orgány a tato komunikace tak měla jednoznačně svědčit o její obchodní činnosti. Sama stěžovatelka tak vlastně relativizuje své tvrzení, že malajské ministerstvo si muselo být vědomo skutečnosti, že vývozce je společností „spící“. Stěžovatelkou uváděné skutečnosti pak svědčí spíše o sofistikovanosti podvodných aktivit prováděných jejím obchodním partnerem a nepřímě potvrzují závěry plynoucí ze Zprávy OLAF. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že z popsanych okolností případu jednoznačně plyne, že nebyly dány podmínky nezbytné k aplikaci čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu. Ke stejnému závěru ostatně Nejvyšší správní soud dospěl rovněž ve výše zmiňovaném rozsudku.“ Lze dodat, že pokud obchodní partner žalobce, tj. vývozce předmětného zboží předložil nesprávné a nepravdivé údaje, na jejichž základě MITI vydávalo příslušné certifikáty FORM A, lze z této skutečnosti dále dovodit, že argument žalobce, že o tom nevěděl, nemůže být akceptován v tomto řízení, avšak může být eventuálně uplatněn v rámci obchodních vztahů mezi žalobcem a jeho obchodním partnerem.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. října 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová